

Uchwała nr 92/2008
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 3 grudnia 2008 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXIII/151/08 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 28 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 1 ust. 2 lit e) uchwały nr XXIII/151/08 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 28 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XXIII/151/08 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 28 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, Zespół Zamiejscowy w Wałbrzychu 12 listopada 2008 r.

Jako podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 7, art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że w istotny sposób narusza ona przepisy art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późniejszymi zmianami).

Art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określa zasady dopuszczalnego różnicowania przez radę gminy stawek podatku od nieruchomości w zakresie budynków lub ich części. Przywoływany tu przepis stanowi, iż „*Przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków.*”.

W uchwale nr XXIII/151/08 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 28 października 2008 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, § 1 ust. 2 litera e) nadano brzmienie:

„e) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego:

- 6,48 zł od 1 m² powierzchni użytkowej – od osób prawnych, jednostek organizacyjnych, w tym spółek nie mających osobowości prawnej,
- 6,48 zł od 1 m² powierzchni użytkowej zajętej na garaże wolno stojące i domki letniskowe – od osób fizycznych
- 3,24 zł od 1 m² powierzchni użytkowej – od wszystkich pozostałych budynków lub ich części – od osób fizycznych;”.

Art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określa zasady dopuszczalnego różnicowania przez radę gminy stawek podatku od nieruchomości w zakresie budynków lub ich części. Przywoływany tu przepis stanowi, iż *„Przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków.”*. Kolegium podziela pogląd, iż w przypadku przepisów, które zawierają wyliczenia niewyczerpujące, trzeba mieć na względzie, iż kryteria inne niż wymienione w przepisie powinny być adekwatne do tych, które zostały w nim wymienione (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 5 grudnia 2007 r. sygn. akt. I SA/Bd 696/07, opubl. LEX nr 364971). Niewątpliwie kryteria, na które wskazał ustawodawca w przepisie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) to jest: lokalizacja, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków, odnoszą się do budynków, a nie osób je użytkujących. Oznacza to, że ustawa posługuje się kryterium przedmiotowym, czego konsekwencją jest możliwość rozszerzenia czynników różnicujących stawki podatku tylko i wyłącznie w oparciu o takie kryterium. Tymczasem przyjęte przez Radę Gminy kryterium zróżnicowania stawek podatku według rodzaju właścicieli nie ma charakteru przedmiotowego, lecz podmiotowy.

W doktrynie finansów publicznych oraz orzecznictwie administracyjnym obowiązuje zasada, iż organy jednostek samorządu terytorialnego mogą czynić tylko to na co zezwalają ustawy. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: *„Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”*” (sygn. akt. .III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141).

Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r., Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) w przypadku nieuchwalenia stawek podatku od nieruchomości, w zakresie w którym stwierdzono nieważność przepisów badanej uchwały, zastosowanie będą miały stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Polanicy-Zdroju przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski